

den formidlende organisation, sker der typisk det, at hvis tilskuddet til forældrene bliver forhøjet – vupti, så stiger budgetterne bare i de formidlende organisationer, så forhøjelsen bliver spist op lige med det samme. Vi så det, dengang vi desværre lidt naivt foreslog og fik forhøjet tilskuddet til begravelseshjælp med 1.200 kr. Der gik 14 dage, så var alle gebyrer hos bedemændene steget med 1.200 kr., og det er jo helt skørt. Så hjælper det jo ingenting.

Derfor er modellen, som her forslås af SF, den rigtige model, og jeg glæder mig til, at vi i den kommende tid på flere og flere områder kan mødes med sunde, liberale holdninger sammen med venstrefløjens og få ændret lovgivningen og ordningerne her i landet. Det ser vi frem til, men nu skal jeg selvfølgelig passe på, at jeg ikke får skræmt hr. Villy Søvndal helt væk fra denne idé ved at stå og rose ham for meget.

Det element, som netop er det væsentlige for os, er, at man fra myndighedernes side hvert år diskuterer: Hvad skal tilskuddet størrelse være i år pr. barn? Dermed har man hånd i hanke med økonomien, og det bliver ikke sådan, som vi hørte ministeren sige, at med dette forslag aner vi overhovedet ikke, hvad udgifterne bliver i fremtiden. Det er jo ikke rigtigt. Udgifterne skal netop forhandles år efter år, så de ligger på et rimeligt fornuftigt leje, og derefter fordeles midlerne, alt efter hvor mange børn der bliver formidlet af den enkelte organisation.

Vi støtter forslaget.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt starte med at rose hr. Tom Behnke for en meget stor tale, formentlig en af de flotteste taler, hr. Tom Behnke nogen sinde har holdt i Folketinget. Den bekræfter i hvert fald, at hr. Tom Behnke har forstået forslaget til fulde, og det er jo altid en vigtig forudsætning for en god diskussion.

Det næste, jeg vil pege på, er, at jeg mener også, hr. Tom Behnke har fat i den afgørende pointe, nemlig at hvis det skal lykkes at bringe priserne ned, er det vigtigt, at der er to aftalparter, der står over for hinanden. I dag er der jo ingen, der kan forhandle, for den enkelte forælder, der møder en organisation, kan jo lige præcis i den situation ikke gå ind i nogen som helst forhandling. Man kan henvende sig og blive betjent, og det bliver man, men der er ikke nogen forhandling om priserne.

Derfor forstår jeg heller ikke helt regeringspartierne, især Socialdemokratiets synes jeg,

meget håndfaste afvisning. Jeg synes måske, det var automatpiloten, der blev slået lidt til, men o.k., det kan vi måske vende tilbage til under udvalgsarbejdet og kigge lidt nærmere på. Det er jo altid sådan med nytænkning, at det er let at afvise den med et håndkantslag, det vil jeg advare imod. Det synes jeg man skal være forsigtig med.

Jeg tror, ministeren nævnte, at forslaget ville betyde mere administration og mere usikkerhed. Det tror jeg ikke. Jeg tror i virkeligheden, det kan betyde, at vi får langt sikrere rammer for adoption.

Ellers vil jeg sige, at det, der kendetegnede ordførertalerne, var, at man medgav det, der er det afgørende i vores forslag, nemlig for det første at priserne er ved at nå et niveau, som i sig selv giver voldsom social slagside og er afgørende for, hvem der kan adoptere, og hvem der ikke kan. Jeg tror også, at alle ordførere, uanset parti, var enige i, at det er ved at blive for dyrt, og så kan man sige, at hvis forslaget ikke tjener andet formål, er det da i hvert fald udmærket at sætte fokus på det forhold.

Det andet, jeg tror, alle ordførere var enige i, var, at det at adoptere er godt og er en god og etisk anbefalelsesværdig måde at stifte familie på. Jeg synes også, det er meget positivt, at vi har det fælles udgangspunkt.

Fru Eva Kjer Hansen spurgte, hvorfor netop denne model skulle være bedre, og jeg tror, fru Pia Christmas-Møller var optaget af det samme spørgsmål. Det tror jeg kan blive vigtigt at diskutere under udvalgsarbejdet. Jeg tror faktisk, at forslaget kan betyde mindre udgifter, fordi vi får den forhandlingssituation, som vi lige præcis ikke har i dag. Dansk Folkeparti var heller ikke afvisende, og det skal jeg også kvittere for.

Både hr. Anders Samuelsen og hr. Tom Behnke var dybt optaget af, at SF havde et forslag, hvor man brugte en privat organisation, og jeg tror endda, at for begge parter kom det som en stor aha-oplevelse, altså noget man aldrig havde oplevet før. Det forstår jeg ikke, og det må skyldes, at man decideret har sovet i timen. De, som fulgte med, bl.a. da vi lavede den nye servicelov, ved jo, at SF var en af hoveddrivkræfterne bag, at der blev afsat penge til at støtte frivillige sociale organisationer, så jeg forstår ikke, det kommer overraskende.

I vores hoved går der et kolossalt skel mellem private firmaer som ISS og Skanska, og hvad de hedder alle sammen, der driver social virksomhed for at tjene penge, og de private godgørende